

Yuri, Sergej och heligheten i arbetet

Meningen med yrkesarbetet och ”kristen materialism” är något av det som två ryska medarbetare i Opus Dei fann hos den helige Josemaría.

2010-05-27

Sergej är rysk-ortodox och medarbetare i Opus Dei. Den 28-årige historikern från Rjasan sydöst om Moskva lärde känna Opus Dei genom den helige Josemarías skrifter på Internet. – Yuri blev döpt vid 55 års ålder, är fysiker och håller föredrag i

Verkets center i Moskva inom ämnesområdena vetenskap och religion.

Sergej: ”Den helige Josemarías böcker är inte skrivna för alla utan för varje enskild individ”

»Att Herren gett oss livet, är bara början av vår väg. På vägen till Guds rike är vi alla lika, oavsett vilken familj vi fötts i. Det gjorde svaret på våra frågor ”Vem är jag?” och ”Varför är jag till?” så viktiga.

En dag berättade en vän till mig följande: Efter min examen ansåg jag mig själv vara en superviktig samhällsmedlem. Under den närmaste tiden borde en generaldirektör för någon betydande firma komma förbi mig i en flott bil och säga: ”Herr Soundso, på firman har vi bara väntat på er som medarbetare. Hjärtligt välkommen till er nya arbetsplats!” Men nej, inget vrålåk dök upp. Tvärtom

behövde jag lång tid för att hitta ett jobb. Och när jag äntligen fick ett, motsvarade det inte alls min utbildning”.

På ungefär samma sätt var det för mig. Efter studierna arbetade jag flera år på min doktorsavhandling och hade bara en liten inkomst av tillfällighetsjobb. Ett par månader före min promotion upptäckte jag den kristna tron. Därefter fick jag två ordinarie anställningar och måste tillstå, att det på det hela taget inte alls gick så dåligt.

Trots det märkte jag, att jag saknade något. Mitt arbete upptog mig verkligen inte fullt ut och jag tyckte, att jag skulle kunna göra något större och mera intressant, men det intresserade inte mina chefer. I längden kunde det inte fortsätta så med min otillfredsställdhet. Jag försökte hitta en utväg ur denna

återvändsgränd, men i själva verket
sökte jag mig själv.

Av en slump stötte jag genom
Internet på ett par citat från böcker
av den helige Josemaría. Det var bara
ett par rader men jag blev eld och
lågor. Jag tyckte att de var riktade
bara till mig: ”En ung man skrev till
mig: ’Mitt ideal är så stort att bara
havet räcker för att rymma det.’ – Jag
svarade: Och tabernaklet, som är så
’litet’? Och verkstaden i Nasaret, som
var så ’oansenlig’? I vardagens
storhet – där väntar han på
oss!” (Plogfåran 486)

När man studerar porträtt har man
vanligtvis en känsla av att den
porträtterade personen tittar direkt
på en. Och när man rör sig, följer
dennes ögon med. Precis så upplevde
jag det: Den helige Josemarías böcker
är inte skrivna för alla utan för varje
enskild individ.

Att i allt vad jag gör upptäcka den djupare meningen, även om det kan vara ett långtråkigt och rutinmässigt arbete, är inget nytt kan man tycka, utan en urgammal sanning. Men när du sen läser: ”I Guds ögon är inget arbete i sig stort eller litet. Allt får sitt värde genom den kärlek med vilken det utförs”(Plogfåran 487) – då blir denna sanning helt plötsligt överraskande aktuell.

Knappt hade min inställning till arbetet ändrat sig, förrän jag började att också uträtta det bättre och fordra mer av mig. Men det viktigaste var, att jag begrep bättre varför jag egentligen arbetade. Om man en gång läst den helige Josemarías böcker och innerligt tagit dem till sig, kan man inte längre slarva med arbetet eller bara utföra det för att man så måste. Man gör det ju för Herren. Som Escrivá skriver: ”Vi får inte erbjuda Herren något som inom ramen för våra stackars

mänskliga begränsningar inte är perfekt, fläckfritt, noggrant utfört även i minsta detalj” (Guds Vänner, 55)

På så sätt har den helige Josemaría hjälpt mig att finna mig själv och meningen med det jag gör och att klara av mina plikter med en inre frid.”

Yuri: ”Den helige Josemarías kristna materialism tilltalar mig mest”.

Jag imponeras ständigt av vad den helige Josemaría säger, nämligen att varje kristen skall utföra sitt arbete, så fullkomligt som möjligt, eftersom det bara då kan uppoffras till Gud.

Arbetet är en renandets och helgandets väg. Det får oss att vara med-skapare till Gud. Väl utfört arbete är av grundläggande betydelse – inte bara för vår personliga utveckling utan för hela

mänskligheten. Det sammanför
människorna.

Under sovjettiden var det förbjudet
att tala om religion. Trots det hade
mina kolleger och jag en känsla av
att det mänskliga arbetet måste ha en
gudomlig mening. Marxismen talade
om ett framtida kommunistiskt
samhälle, i vilket praktiskt taget
ingen skulle behöva arbeta. Å andra
sidan påstår den moderna eliten att
allt går att reglera med
finansspekulationer.

Utifrån detta är det den ”kristna
materialismen” i den helige
Josemarías budskap som tilltalar mig
mest. Den helige Josemarías upprop
till helgelse genom arbetet är av
betydelse för vår tidsepok.”

.....

yuri-sergej-och-heligheten-i-arbetet/
(2026-03-03)